

# **Dimecres Sant: Judes traeix a Jesús**

"En el lloc on estem, realitzant bé el nostre treball, tenint cura de la família, servint els amics, podem ajudar la felicitat de tanta gent". Meditacions de Mons. Xavier Echevarría sobre la Setmana Santa.

10/04/2006

## **Dimecres Sant**

El Dimecres Sant recordem la trista història d'un que va ser Apòstol de Crist: Judes. Així ho conta Sant Mateu

en el seu evangeli: Un dels Dotze, anomenat Judes Iscariot, va anar a veure els grans sacerdots i els digué: "Quant em doneu si us lliuro Jesús?". Ells acordaren de donar-li trenta monedes de plata. I des d'aquell moment, anava buscant una oportunitat per a lliurar-lo a ells.

Per què recorda l'Església aquest esdeveniment? Perquè ens fem càrrec que tots podem comportar-nos com Judes. Perquè demanem al Senyor que, per la nostra part, no hi hagi traïcions, ni allunyaments, ni abandonaments. No solament per les conseqüències negatives que això podria portar a les nostres vides personals, que ja seria molt; sinó perquè podríem arrossegar uns altres, que necessiten l'ajuda del nostre bon exemple, del nostre encoratjament, de la nostra amistat.

En alguns llocs d'Amèrica, les imatges de Crist crucificat mostren una nafra

profunda en la galta esquerra del Senyor. I expliquen que aquesta nafra representa el petó de Judes. Tan gran és el dolor que els nostres pecats causen a Jesús! Diguem-li que desitgem ser-li fidels: que no volem vendre'l —com Judes— per trenta monedes, per una petitesa, que això són tots els pecats: la supèrbia, l'enveja, la impuresa, l'odi, el ressentiment... Quan una temptació amenaci amb tirar-nos per terra, pensem que no val la pena canviar la felicitat dels fills de Déu, que això som, per un plaer que s'acaba de seguida i deixa el regust amarg de la derrota i de la infidelitat.

Hem de sentir el pes de l'Església i de tota la humanitat. No és estupend saber que qualsevol de nosaltres pot tenir influència en el món sencer? En el lloc on estem, realitzant bé el nostre treball, tenint cura de la família, servint els amics, podem ajudar la felicitat de tanta gent. Com

escriu Sant Josepmaria Escrivà, amb el compliment dels nostres deures cristians, hem de ser **com la pedra caiguda en el llac. —Produeix, amb el teu exemple i amb la teva paraula un primer cercle... i aquest, un altre... i un altre, i un altre. ..** Fins a arribar als llocs més remots.

Demanarem al Senyor que no el traïm més; que sapiguem rebutjar, amb la seva gràcia, les temptacions que el dimoni ens presenta, enganyant-nos. Hem de dir que no, decididament, a tot el que ens aparti de Déu. Així no es repetirà en la nostra vida la desgraciada història de Judes.

I si ens sentim febles, correm al Sant Sagrament de la Penitència! Allí ens espera el Senyor, com el pare de la paràbola del fill pròdig, per a fer-nos una abraçada i oferir-nos la seva amistat. Contínuament surt al nostre

encontre, encara que hàgim caigut baix, molt baix. Sempre és temps de tornar a Déu! No reaccionem amb descoratjament, ni amb pessimisme. No pensem: què haig de fer jo, si sóc un cúmul de misèries? Més gran és la misericòrdia de Déu! Què haig de fer jo, si caic una vegada i una altra per la meva debilitat? Més gran és el poder de Déu, per a aixecar-nos de les nostres caigudes!

Grans van ser els pecats de Judes i de Pere. Els dos van trair el Mestre: l'un lliurant-lo en mans dels perseguidors, l'altre renegant d'Ell per tres vegades. I, no obstant això, quina reacció tan distinta van tenir, l'un i l'altre! Per tots dos guardava el Senyor torrents de misericòrdia.

Pere es va penedir, va plorar el seu pecat, va demanar perdó, i va ser confirmat per Crist en la fe i en l'amor; amb el temps, arribaria a donar la seva vida per Nostre Senyor.

Judes, en canvi, no va confiar en la misericòrdia de Crist. Fins a l'últim moment va tenir obertes les portes del perdó de Déu, però no va voler entrar per elles mitjançant la penitència.

En la seva primera encíclica, Joan Pau II parla del *dret de Crist a trobar-se amb cadascun de nosaltres en aquell moment-clau de la vida de l'ànima, que és el moment de la conversió i del perdó (Redemptor hominis, 20)*. No privem Jesús d'aquest dret! No llevem a Déu Pare l'alegria de donar-nos l'abraçada de benvinguda! No contristem l'Esperit Sant, que desitja retornar a les ànimes la vida sobrenatural!

Demanem a Santa Maria, Esperança dels cristians, que no permeti que ens desanimem davant les nostres equivocacions i pecats, potser repetits. Que ens arribi del seu Fill la gràcia de la conversió, el desig eficaç

d'acudir —humils i contrits— a la  
Confessió, sagrament de la  
misericòrdia divina, començant i  
recomençant sempre que calgui.

---

pdf | document generat  
automàticament des de [https://  
dev.opusdei.org/ca/article/dimecres-  
sant-judes-traeix-a-jesus/](https://dev.opusdei.org/ca/article/dimecres-sant-judes-traeix-a-jesus/) (09/08/2025)